

ВИСТУП АКАДЕМІКА НАН УКРАЇНИ ВАСИЛЯ ЯКОВИЧА ТАЦІЯ

Шановні колеги!

Для мене велика честь у цей непростий для кожного з нас день виступати на сесії Загальних зборів нашої Академії, присвяченій обранню нового президента Національної академії наук України. Понад пів століття Академію очолював Борис Євгенович Патон – видатна особистість нашої сучасності, талановитий учений, блискучий організатор науки, відомий державний і громадський діяч, людина, яку називали совістю нації. Тому зараз перед нами стоїть складне завдання – обрати найдостойнішого представника академічної спільноти для продовження справи, якій присвятив усе своє життя Борис Євгенович Патон.

Ознайомившись з програмами кандидатів у президенти, передивившись у черговий раз їхні біографії (хоча й знаю всіх їх особисто протягом багатьох років), послухавши їхні виступи, я дійшов висновку, що вони – талановиті й авторитетні в нашому академічному середовищі вчені та організатори науки і кожен з них гідний бути претендентом на посаду президента НАН України.

Проте з попередніх виступів учасників Загальних зборів стає зрозумілим, що більшість з них віддає перевагу академікам Анатолію Глібовичу Загородньому та Володимирі Петровичу Семиноженку. В академічній спільноті є всі підстави підтримати будь-кого з цих двох кандидатів.

Анатолій Глібович Загородній має великий досвід роботи в Президії НАН України, багато років працював під керівництвом Бориса Євгеновича Патона, добре знає всі нагальні проблеми Академії, розуміє, які першочергові завдання мають бути вирішені для подальшого розвитку академічної науки в нашій країні.

Однак вважаю також необхідним привернути вашу увагу й до кандидатури академіка Володимира Петровича Семиноженка, який також має великий багатолітній досвід організації науки в Україні, досвід громадської і політичної діяльності, а також організації комунікацій НАН України з Верховною Ра-

дою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України та іншими органами державної влади і управління, які так чи інакше можуть впливати на вирішення питань щодо фінансування науки в Україні та забезпечення її матеріально-технічної бази.

Мушу сказати, що з моменту створення Північно-Східного наукового центру НАН України і МОН України мені доводилося чимало співпрацювати з Володимиром Петровичем, особливо під час розроблення важливих законодавчих актів, зокрема Закону України «Про наукову та науково-технічну діяльність». Перший варіант цього закону був, на мій погляд, найбільш вдалим і вирішував чимало питань, які стосувалися і організації науки в Україні в цілому, і діяльності НАН України, її структурних підрозділів, та й кожного окремого науковця. Зокрема, це питання, пов'язані з фінансуванням науки, заробітною платою вчених, пенсійним забезпеченням наукової еліти тощо. Саме за ініціативою В.П. Семиноженка проєкт цього закону був представлений одразу великою групою народних депутатів з різних фракцій, що й забезпечило його успішне прийняття.

Чимало зусиль доклав Володимир Петрович до законодавчого врегулювання діяльності наукових і технологічних парків, до їх створення,

зокрема технополісу «П'ятихатки», а також до становлення інституту інтелектуальної власності в правовій системі України.

Діяльність В.П. Семиноженка як члена Президії НАН України, особливо в період, коли він був віцепрем'єром з гуманітарних питань, характеризується значною кількістю напрацювань, які великою мірою сприяли розвитку академічної науки в Україні.

Отже, на мій погляд, обидві зазначені кандидатури гідні підтримки.

На завершення хотів згадати Бориса Євгеновича Патона і звернути вашу увагу на особливу рису в його організаторському таланті, яка дозволяла йому, з одного боку, завжди вдало обирати найкращих з представників наукового середовища, а з іншого — спрямовувати амбіції різних за поглядами вчених виключно в конструктивне русло. Це є тим унікальним «управлінським» надбанням Президії НАН України, яке, я певен, дасть нам змогу прийняти сьогодні правильні адміністративні рішення і сформувати нову ефективну команду. Вважаю, що за будь-якого результату голосування синергетична взаємодія кандидатів у президенти слугуватиме міцним фундаментом для подальшої розбудови Академії і розквіту науки в державі.

Дякую за увагу!